

ת"פ 61328/07/13 - מדינת ישראל נגד פארוק אסעד

בית משפט השלום בעכו

01 אפריל 2015

ת"פ 61328-07-13 מדינת ישראל נ' אסעד

בפני כב' השופטת ג'ני טנוס
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
פארוק אסעד

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד פסקל

הנאשם - נוכח

הסניגור - עו"ד אבי קורנול, ס. ציבורי

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו גניבה, עבירה לפי סעיף 383 + 384 לחוק העונשין, זיוף מסמך ושימוש במסמך מזויף, עבירה לפי סעיפים 418 (אמצע) + 420 לחוק העונשין (מספר עבירות), וקבלת דבר במרמה, עבירה לפי סעיף 415 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום, הנאשם היה בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום עובד בחברת BSI. במהלך חודש יוני 2011 גנב הנאשם מספר שיקים מפנקסי השיקים של שתי החברות BSI ו-י.א.א ייעוץ וניהול פרויקטים בע"מ שהיו בבעלותו של מר יוסף אדירי (להלן: "המתלונן"). לאחר מכן, הנאשם זייף שיקים של שתי החברות הנ"ל באופן שנחזו להיות חתומות כדין על ידן, ומאוחר יותר הציגם בפני מר סלמאן עטילה (להלן: "סלמאן"), אשר מנהל יחד עם אשתו עסק של מכולת בכפר בית ג'אן, וזאת על מנת לקבלת תמורתם כסף במזומן ובטובין, כמפורט להלן:

1. שיק מס' 225 של חברת BSI בסכום של 4,000 ש"ח ז.פ. 28.7.11. תמורתו רכש הנאשם מאת סלמאן מצרכים בסכום של 2,600 ש"ח ואת היתרה קיבל ממנו במזומן. השיק הוצג לפירעון ע"י סלמאן אך לא כובד.

עמוד 1

2. שלושה שיקים של חברת י.א.א יעוץ וניהול פרויקטים בע"מ, שיק מס' 044 בסך של 2,800 ש"ח ז.פ. 1.9.11, שיק מס' 048 בסך של 1,550 ש"ח ז.פ. 5.7.11, ושיק מס' 10041 בסך של 3,500 ש"ח ז.פ. 10.8.11. הנאשם מסר את שלושת השיקים לסלמאן וקבל תמורתם כסף מזומן.

ביום 1.10.14 הנאשם הודה בעובדות כתב האישום, הורשע ונשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו.

תסקיר שירות המבחן:

לפי האמור בתסקיר, הנאשם בן 47 שנים, נשוי ואב ל-3 ילדים.

הנאשם קיבל אחריות מלאה למיוחס לו בכתב האישום וטען כי באותה תקופה היה במצוקה כלכלית קשה. לדבריו, בעקבות חוב כספי שצבר במכולת השייכת לסלמאן, הוא חשש שאם לא יסדיר את החוב שלו כלפיו, סלמאן יסרב למכור לו מצרכים בסיסיים לבית בדרך של רישום ותשלום במועד נדחה, דבר שיפגע קשה במשפחתו.

בפני קצינת המבחן, הנאשם ביטא תחושה של בושה עמוקה ואכזבה מעצמו לצד תחושה קשה של עלבון ופגיעה בדימויו העצמי כמי שאינו מצליח לפרנס את משפחתו בכבוד. כמו כן, הנאשם הבין כי גרם לפגיעה קשה בסלמאן ובמתלונן - הבעלים של שתי החברות שמחשבונו נמשכו השיקים. לטענתו, הוא מרגיש ייסורי מצפון כלפיו וכאב רב על מה שנעשה לו, ולכן ניסה ליצור קשר עמו על מנת לפצות אותו ולבקש את סליחתו, אך המתלונן סירב.

בהמשך לכך, הנאשם נרתם להצעת שירות המבחן לקיים הליך גישור במסגרת פרויקט 'צדק מאחה' וקיים מספר פגישות בנושא, ואולם המתלונן סירב לקחת חלק בהליך.

כעולה מתסקיר שירות המבחן, מדובר באדם העושה כמיטב יכולתו על מנת לפרנס את המשפחה חרף מצבו הבריאותי הלקוי. ובנוסף, על רקע היותו אדם רגיש, מופנם וחסר ביטחון עצמי, הנאשם התקשה להתמודד עם המצוקה הכלכלית אליה נקלע.

בהתאם לתסקיר, ההליך המשפטי המתנהל נגד הנאשם מהווה עבורו אקט משמעותי ומרתיע. כמו כן, מאחר שהנאשם גדל במשפחה בעלת ערכים נורמטיביים המהווה עבורו מקור תמיכה חברתית, הרי שכל אלה מהווים לשיטת שירות המבחן פרמטרים המעידים לסיכון נמוך להישנות התנהגות פורצת חוק בעתיד.

כיום הנאשם עושה מאמצים רבים על מנת לשקם את חייו, ואף הצליח להשתלב בעבודה קבועה ומסודרת. בשל החשש מפני איבוד מקום העבודה, שירות המבחן מצא כי הטלת עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא או אפילו בעבודות שירות, עלול לגרום נזק כבד ומשמעותי לנאשם ואף עלול לטרפד את מאמציו לשקם את עצמו ואת משפחתו, שכן הנאשם עלול לאבד את עבודתו ובדרך זו הוא לא יוכל להמשיך בהסדר החובות בו הוא מצוי כיום.

לפיכך, שירות המבחן המליץ על ענישה חינוכית והרתעתית באמצעו עונש מותנה ארוך ומשמעותי, הטלת פיצוי למתלונן, חתימה על התחייבות כספית והטלת צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 240 שעות כעונש אשר יהווה אקט טיפולי וחוויה מתקנת עבורו.

טיעוני ב"כ המאשימה לעונש:

לטענת ב"כ המאשימה, מדובר במעשי מרמה חמורים שלא ניתן להקל בהם ראש. במעשיו פגע הנאשם באימון שבין המעסיקים לעובדיהם, בקניינים של החברות שאת השיקים שלהם זייף, ובקניינו של סלמאן.

ב"כ המאשימה הוסיף, כי מדובר בנאשם אשר ביצע את העבירות בעצמו לאחר שתכנן בקפידה את מעשיו, גנב שיקים, זייף אותם ופנה לסלמאן על מנת לקבל מצרכים שונים תמורתם ואף כסף במזומן במספר הזדמנויות, כך שלא מדובר במעידה חד פעמית.

כמו כן נטען, כי אין לקבל את טענת הנאשם שהועלתה בפני שירות המבחן, ולפיה ביצע את מעשיו על מנת לשלם חוב למכולת, שכן הנאשם קבל כספים מסלמאן מעבר לסכומי הרכישות שבוצעו במכולת.

ב"כ המאשימה עתר שלא לקבל המלצות שירות המבחן, מאחר שאינו מאזן בין האינטרס הציבורי לבין חומרת העבירות והמעשים שבוצעו.

מכל מקום, ובהתחשב בנזק שנגרם ובחומרת העבירות, ב"כ המאשימה ביקש להטיל על הנאשם עונש בתוך מתחם העונש ההולם שנע בין מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

טיעוני הסניגור לעונש:

הסניגור בקש להקל עם הנאשם והדגיש כי מדובר במעשים העומדים על רף חומרה נמוך, המתייחסים לסכומי שיקים לא גבוהים במיוחד. לדבריו הנאשם הבחין בשיקים, התפתה ולקח אותם ללא רשות, ומכאן שלא מדובר במעשים אגב התפרצות או תחכום מיוחד.

בנוסף לכך, למתלונן שממנו גנב הנאשם את השיקים לא נגרם נזק כלכלי כיוון שהשיקים לא כובדו בבנק, והנזק מתבטא למעשה במעילה באמון שהמתלונן נתן בו. יחד עם זאת, עוד לפני הגשת כתב האישום הנאשם ניסה לפנות למתלונן מספר פעמים כדי להסביר לו פשר מעשיו, אך ניסיונותיו בנדון נענו בשלילה.

הסניגור הוסיף, כי הנאשם ביצע את מעשיו מתוך "אוש לנוכח נסיבות כלכליות קשות, ובשל הדימוי העצמי הירוד ממנו סבל באותו זמן כמי שאינו מצליח לדאוג למשפחתו.

זאת ועוד, הנאשם נטל אחריות על מעשיו והודה בהזדמנות הראשונה עוד בשלבי החקירה במשטרה. כמו כן, הנאשם הגיע להסדר תשלומים עם סלמאן על מנת לכסות את חובו כלפיו.

לסיים, הנאשם השתלב בעבודה קבועה וגם אשתו החלה לעבוד לאחרונה כדי לנסות ולצאת מהחובות. המשפחה מתקיימת כיום מסכום חודשי מינימאלי, ולכן אם יוטל עליו מאסר בפועל, אף בדרך של עבודות שירות, הנאשם עלול לאבד את מקום העבודה ולחזור למעגל החובות בו היה נתון בעבר תוך הכנסת המשפחה למצוקה קשה מאוד.

לטענת הסנגור, המתחם בעבירות אלה הוא ממאסר על תנאי, עובר למאסר בפועל בדרך של עבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. ברם, לאור כל האמור לעיל, ולאור האמור בתסקיר שירות המבחן, ביקש הסניגור לאמץ את ההמלצות שבתסקיר ולגזור על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם.

דין:

מעשיו של הנאשם פגעו במספר ערכים חברתיים מוגנים. בין אלה ניתן להצביע על הפגיעה בזכות הקניין, ביחסי האמון בין מעסיקים לעובדיהם, ובהתנהלות תקינה בחיי מסחר יומיומיים ושימוש בשיקים כאמצעי תשלום.

ובכן, הנאשם פגע בערכים הנ"ל פגיעה משמעותית בכך שגנב את השיקים, בצע בהם מעשה זיוף ועשה בהם שימוש במרמה לתועלתו האישית. אין ספק שמעשיו של הנאשם פגעו בשני קורבנות: במתלונן (הבעלים של החברות), ובסלמאן (בעל המכולת).

בגדר נסיבות ביצוע העבירה אציין, כי על אף שמדובר בגניבה ובזיוף החתימה על מספר שיקים בסכום כולל של כ-12,000 ₪ ושימוש בהם במרמה, עסקינן במסכת עובדתית המתייחסת לאירוע אחד מתמשך, וגם ב"כ המאשימה לא ביקש לטעון אחרת.

מעשיו של הנאשם שנעשו על רקע מצוקה כלכלית, לא גרמו נזק כלכלי למתלונן, שכן השיקים לא כובדו, ברם ברור שפוטנציאל הנזק עשוי היה להיות גדול יותר אילו נפרעו כסדרם. למעשה, הנזק הכלכלי היחיד, הוא נזקו של סלמאן אשר נתן לנאשם בתמורה לשיקים מצרכים שונים וכסף במזומן.

מאוחר יותר ועוד לפני הגשת כתב האישום, הנאשם ניסה ליצור קשר עם המתלונן על מנת לשוחח עמו על המקרה, לבקש את סליחתו ולפצותו, אך ללא הועיל. לעומת זאת, הנאשם הגיע להסדר תשלומים בנוגע לחוב הכספי שלו כלפי סלמאן, ובשלב זה הוא עומד בו כסדרו.

לצורך קביעת מתחם הענישה, עיינתי בפסקי הדין אליהם הפנה ב"כ המאשימה בטיעונו. מדובר במקרים עם נסיבות קשות וחמורות יותר מהמקרה שבפניי, כשבאחד מהם מדובר היה בריבוי עבירות שבוצעו על ידי נאשם שהיה תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי, ובשני מדובר בריבוי עבירות שבוצעו אגב התפרצות לדירת מגורים.

בע"פ (מח' מרכז-לוד) 6785-04-10 **קצירי נ' מ"י** (מיום 2.6.10) - אושר גזר דין של 4 חודשי עבודות שירות ועונשים נלווים כנגד נאשם שהורשע על פי הודאתו בזיוף חתימת אשתו על 14 שיקים שלה בסכום של 16,000 ₪ כל אחד, לצורך כיסוי חובות.

בע"פ (מח' מרכז-לוד) 28122-10-14 **אלחנן נ' מ"י** (מיום 17.2.15) - אושר גזר דין של 2.5 חודשי עבודות שירות ועונשים נלווים כנגד נאשם שהורשע על פי הודאתו בגניבת שני שיקים, זיופם וקבלת סך של 22,000 ₪ בגינם, וזאת על רקע מצוקתו הכלכלית.

בת"פ (ת"א) 36802-08-11 **מ"י נ' כליף** (מיום 18.3.13) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בזיוף 23 שוברי תשלום במסגרת עבודתו כמוציא לפועל ושלשל לכיסו סכום של כ- 60,000 ₪, ונגזרו עליו מאסר על תנאי וצו של"צ.

בת"פ (רמ') 1508/08 **מ"י נ' מחאג'נה** (מיום 29.5.11) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בגניבת 7 שיקים מהחברה שבה עבד ומסר 3 שיקים בסכום של כ-40,000 ₪, ונגזר עליו מאסר על תנאי וצו של"צ.

על יסוד האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל.

בגדר הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, אציין כי הנאשם הביע חרטה על מעשיו והודה בהזדמנות הראשונה.

לנאשם 3 הרשעות קודמות, שהאחרונה בהן היא משנת 2007 בשל ניסיון פריצה לדירת מגורים משנת 2006. מאז העבירות בהן הורשע בתיק שבפניי, הנאשם לא הורשע ולא ביצע עבירות נוספות.

ניכר מתוך תסקיר שירות המבחן כי הנאשם ומשפחתו חיים בדוחק, אך מצליחים להתפרנס ולעמוד בהסדר התשלומים בתיקי ההוצל"פ. שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי היווה עבור הנאשם תהליך משמעותי ומרתיע, והוא מבין היטב את הפגיעה והנזק שהסב לאחרים כתוצאה ממעשיו.

על יסוד כל המפורט לעיל, ובשל החשש שמא יאבד הנאשם את מקום עבודתו וישוב למצבו הקשה טרם ביצוע העבירות, מה שעשוי לפגוע לא רק במאמצי השיקום שלו ובבני משפחתו, אלא גם בסיכויי של סלמאן ויתר הנושים בתיקי ההוצל"פ לגבות את חובותיהם, שוכנעתי לאמץ את המלצות התסקיר ולגזור על הנאשם עונש שעומד על הרף התחתון של מתחם הענישה.

אשר לפיצוי שיש לפסוק - לא ניתן להתעלם מכך שלמתלונן (מר יוסף אדירי) לא נגרם נזק כלכלי, ואילו בעל המכולת, מר סלמאן עטילה, נקט כבר בהליכי גביה כנגד הנאשם בהוצל"פ. לפיכך, הפיצוי שיש לפסוק לטובת כל אחד מהם הוא בגין עוגמת הנפש אשר נגרמה להם.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יבצע בתקופה זו אחת העבירות בהן הורשע ויורשע בגינה.

2. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 240 שעות אשר יבוצע בהתאם לתכנית אשר תוגש על ידי שירות המבחן.

בית המשפט מזהיר את הנאשם, כי אם לא יעמוד בצו, רשאי בית המשפט להפקיעו ולגזור את דינו מחדש.

3. פיצוי למתלונן מר יוסף אדירי בסך של 2,000 ₪ ופיצוי נוסף בסך של 2,000 ₪ למר עטילה סלמאן, אשר ישולמו תוך 6 חודשים מהיום.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשם הגשת תכנית צ"צ בהיקף של 240 לאשור בית המשפט.

ניתנה והודעה היום י"ב ניסן תשע"ה, 01/04/2015 במעמד הנוכחים.

ג'ני טנוס , שופטת

2012